

и съсъдътъ му има също такива платове, кому ще ги продаватъ и двамата? Интереситѣ имъ не съвпадатъ. Единиятъ ще каже на другия: „Махни се отъ тукъ, иди на друго място, на другия край на земята, азъ ще търгувамъ тукъ“. То е, значи, законътъ на противоположноститѣ. Затуй казва Христостъ, Който е разбиралъ този законъ: „Да се отречемъ отъ себе си, да оставимъ на това място други да живѣятъ“. Шомъ човѣкъ се отрича, става слуга, и като стане слуга, Господъ казва: „Азъ те обичамъ“. Ама, ако каже нѣкой: „И азъ искамъ да бѫда господаръ“, Богъ казва: „Двама не могатъ да бѫдатъ господари; единиятъ трѣбва да бѫде господаръ, а другиятъ—слуга“. Злото се ражда, когато и двамата искатъ да станатъ господари. А шомъ искатъ да станатъ господари, и настояватъ на това. Богъ каже: „Двама господари не може да бѫдатъ при Мене; шомъ настояватъ на това, хайде на другия край на свѣта“!. А кой е другиятъ край на свѣта? Земята. Затуй Господъ е пратилъ хората на земята. Въ всички въсъ, които искате да разберете закона на подобието, дѣйствува закона на контраститѣ, и затова сте нещастни; трѣбва да излѣзвете отъ закона на противоположноститѣ и да влѣзвете въ закона на подобието, а законътъ на подобието е самоотричане. Да се самоотречешъ не значи да изгубишъ живота си, ни най-малко; ще замѣнишъ само една служба съ друга. Да кажемъ, двама кандидати искатъ да бѫдатъ директори на една гимназия; единиятъ, ако дѣйствува по закона на подобието, ще коже на другия: „Ти стани директоръ, азъ ще стана учителъ“, но, ако и двамата искатъ непрѣменно да станатъ директори, ще